

Sygn. akt I ACz 1553/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Adam Jewgraf
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **K. B. i F. B.**

przeciwko: **(...) Bank S.A. w W.**

o zmianę wysokości i sposobu spełnienia świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt I C 1820/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie .

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek powodów o udzielenie zabezpieczenia ich roszczenia o zmianę wysokości i sposobu spełnienia świadczenia pieniężnego pozostałego do spłaty i wynikającego z udzielonego przez pozwaną na podstawie umowy kredytu hipotecznego z 26.07.2007 r. poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...) pod sygn. akt KM 7724/10. W ocenie Sądu I instancji powodowie nie uprawdopodobnili istnienia dochodzonego pozwem roszczenia, w szczególności zaś przesłanek określonych w art.358¹ § 3 k.c., jak również w art.357¹ k.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powodowie zaskarżając je w całości wniesli o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Skarżący zarzucili, iż Sąd Okręgowy nie rozpoznał istoty treści wniosku o zabezpieczenie zawartej w ostatnim jego akapicie oraz naruszył przepis art. 736 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art.730¹ k.p.c. poprzez przyjęcie braku uprawdopodobnienia skuteczności wypowiedzenia i naruszenia przez stronę pozwaną art.5 k.c. samej czynności wypowiedzenia.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W realiach rozpoznawanej sprawy zarzut skarżących dotyczący nierozpoznania istoty wniosku o udzielenie zabezpieczenia jest kompletnie niezrozumiały w kontekście przepisu art.730¹ k.p.c. normującego zakres i przedmiot

rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Z tej przyczyny nie sposób odnieść się do niego w sposób merytoryczny. Wskazać przy tym trzeba, iż wbrew przekonaniu skarżących, uzasadnienie skarżonego postanowienia przekonuje o tym, że Sąd I instancji rozpoznał istotę przedmiotowego wniosku w zakresie w nim zawartym i wyznaczonym treścią obowiązujących w tej materii przepisów kodeksu postępowania cywilnego.

Podobnie całkowicie bezzasadnym i równie niezrozumiałym, co zarzut wcześniejszy, jawi się zarzut naruszenia przepisu art. 736 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. odnoszący się jedynie do wymogów formalnych, którym odpowiadać musi wniosek o udzielenie zabezpieczenia. Niewątpliwie zaś kwestia ta nie była przedmiotem rozpoznania przez Sąd I instancji. Wydaje się, iż skarżący w sposób dość nieudolny w istocie kwestionują prawidłowość uznania przez Sąd I instancji braku uprawdopodobnienia przez nich spornego roszczenia, jako jednej z koniecznych do udzielenia zabezpieczenia przesłanek określonych w art. 730¹ § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny, podziela jednak stanowisko Sądu Okręgowego, obszernie wyrażone w uzasadnieniu skarżonego orzeczenia, w zakresie dotyczącym niewykazania owej przesłanki przez powodów, co z tej przyczyny nie wymaga powtarzania. Oceny tej w żaden sposób nie może zmienić lakoniczne i chaotyczne w swej treści stanowisko skarżących wyrażone w zażaleniu.

Wskazać wreszcie należy, iż o całkowitej bezzasadności owego wniosku o udzielenie zabezpieczenia przekonywał brak drugiej z przesłanek koniecznych do udzielenia zabezpieczenia w postaci uprawdopodobnienia interesu prawnego w rozumieniu art. 730¹ § 1 i § 2 k.p.c. Podkreślić przy tym trzeba, iż w owym wniosku powodowie nawet nie podjęli próby wykazania istnienia owej przesłanki, co umknęło również uwadze Sądu I instancji. Oczywiście na gruncie cytowanego przepisów pozostaje obowiązek strony ubiegającej się o udzielenie zabezpieczenia wykazania łącznego zaistnienia dwóch przesłanek w postaci uprawdopodobnienia spornego roszczenia oraz uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. W konsekwencji brak wykazania zaistnienia tylko jednej z nich co do zasady uniemożliwia udzielenie zabezpieczenia. Jak już wskazano taka właśnie sytuacja miała miejsce w omawianej sprawie i już tylko ta przyczyna uzasadniała oddalenie przedmiotowego wniosku.

W konsekwencji całokształtu powyższych rozważań Sąd Odwoławczy uznając zażalenie za pozbawione uzasadnionych podstaw, oddalił je po myśli przepisu art. 385 k.p.c. i orzekł, jak w sentencji.

bp